

*Dat de gedachtenis aan dit Licht
ons samen mag verwarmen, nu
en later.*

Onze roeping in deze tijd

Premier Rutte verwoordde maandagavond in zijn toespraak helder wat ons zo mogelijk te wachten staat, maar ook wat ons te doen staat. Alle maatregelen zijn erop gericht om in alle onzekerheid het best mogelijke te doen. Onze roeping is dan ook allereerst om de maatregel van de sociale onthouding en sociale distantie zeer serieus te nemen. Dat is voor een kerk ingrijpend. Het afgelasten van kerkdiensten, ochtend- en avondgebeden en andere bijeenkomsten, ontmoetingen en activiteiten van welke vorm en omvang heeft iets van een offer. Maar dan wel een offer als dienst. Een dienst aan de samenleving. Vanuit deze roeping is het ook dat wij, alhoewel met pijn in het hart, het kerkgebouw dicht houden. Maar een dichte deur is geen dicht hart. We zien dat in deze situatie, in de leegte en de ruimte ook creativiteit ontstaat. En in geloof mogen we in die ruimte en creativiteit de Geest van God ervaren.

Onze roeping is bovenal om geloofsgemeenschap te zijn in een leven dat nooit zonder onzekerheid en nooit zonder risico is. De kern daarvan kunnen we benoemen als koinonia, gemeenschap. Hoe kunnen we samen vorm blijven geven aan die gemeenschap, te weten gemeenschap met God, met elkaar en met de wereld?

Met God

Natuurlijk is het een groot gemis dat we op zondagmorgen niet samen kunnen komen. Gelukkig maken we deel uit van een veel groter geheel. Dat is iets wat we juist in deze tijd volop merken mogen. Op zondagmorgen op NPO2 worden mooie programma's geboden, vanuit de breedte van onze en andere kerken. Zo was er afgelopen zondag een mooie dienst vanuit de kapel van ons dienstencentrum met scriba van de Protestantse Kerk collega René de Reuver.

Protestantse Gemeente Zaltbommel

Weekbrief nummer 1

17 maart 2020

Daarnaast is internet een belangrijke ontmoetingsplaats. Mensen weten elkaar te vinden via de sociale media en delen liederen, gebeden, toespraakjes en noem maar op. Van onze eigen Protestantse Kerk noemen we hier www.mijnkerk.nl, ook te vinden op Instagram. Met geschreven en te beluisteren bijdragen en gelegenheid om digitaal een kaarsje op te steken, en online vieringen te volgen op zondagmorgen.

Het persoonlijk leven met God kun je voeden met gebed en met meditatie. Vacare, het platform voor meditatief leven in onze kerk geeft daarvoor suggesties op <https://www.protestantsekerk.nl/thema/meditatie/>.

Aanbevelenswaardig is ook <http://www.bidindebinnenkamer.nl/>, waarop je online getijdegebeden mee kunt maken.

Een andere mogelijkheid is www.biddenonderweg.org en www.eenkwartiervoorgod.nl. Er is natuurlijk nog veel meer. Het een zal je meer aanspreken dan het ander, kies vooral wat bij jou past.

De kindernevendienstleiding had afgelopen zondag een prachtig programma bedacht dat iedereen thuis online kon doen. Wie weet komen er nog wel andere creatieve ideeën om invulling te geven aan de zondagmorgen.

Een eigen uitgekledede kerkdienst houden met een minimum aan medewerkers om die vervolgens uit te zenden vinden wij geen goed idee. Er moet hoe dan ook toch een groepje mensen bij elkaar komen en er mist toch iets heel wezenlijks als de gemeente er zelf niet er plekke bij kan zijn.

In deze weekbrief zullen de predikanten telkens een "woord voor onderweg" met ons delen, te vinden aan het eind van deze nieuwsbrief.

Met elkaar

Het spreekt vanzelf dat omzien naar elkaar volop van betekenis blijft. Hoe gaat het met die oudere gemeenteleden uit jouw wijk of buurt? Is een extra belletje of kaartje misschien een idee bij wie zo aan huis gebonden is? Zijn er mensen die boodschappen nodig hebben? Kan die ondernemer of zzp'er een hart onder de riem gebruiken?

Het goede gebruik van de wekelijkse bloemengroet houden we graag in ere. Bij wie deze bezorgd zijn zullen we volgende week vermelden.

De zondagmorgen is ook een plek om te lezen en soms te horen aan wie we in het bijzonder denken, om lief en leed met elkaar te delen. Met deze weekbrief willen we ook aan dit aspect tegemoetkomen.

Protestantse Gemeente Zaltbommel

Weekbrief nummer 1
17 maart 2020

In het licht van de Paaskaars, ontsteken we in ons hart of in ons huis een lichtje voor elkaar.

Zo denken we aan en bidden we voor:

- ... die oudere die zich extra eenzaam voelt
- ... wie niet op bezoek kan bij die geliefde
- ... wie zelf thuis intensieve zorg moeten verlenen
- ... diegene met psychische kwetsbaarheid die met afname van structuur en toename van klachten te maken krijgt
- ... allen die op welke manier dan ook getroffen worden
- ... voor onze overheid en allen die zich inzetten voor ons lichamelijk en geestelijk welzijn

De predikanten zullen hun pastoraal bezoekwerk beperken tot het hoognodige. Zij zijn uiteraard bereikbaar via telefoon en mail, dus aarzel niet contact op te nemen.

Met de wereld

De situatie kan ons extra bepalen bij de ontredde en onzekerheid in vele delen van de wereld. Juist nu is het goed niet uit het oog te verliezen wie wereldwijd in nood zijn.

Het collectiedoel voor deze zondag is Kerk in Actie (Binnenlands diaconaat). Desgewenst kunt u uw bijdrage overmaken op de bankrekening van de diaconie NL07 RABO 0374 3730 78.

Brief aan het college van Burgemeester en Wethouders. Op biddag lag er een brief, op initiatief van ds. Henk Veltkamp, waarin we het college van onze gemeente oproepen zich aan te sluiten bij die gemeenten die zich inzetten voor de opvang van weeskinderen uit vluchtelingenkampen in Griekenland. Deze brief zouden we ook nog op zondag 15 maart neerleggen om handtekeningen te verzamelen. Inmiddels is geregeld dat deze, zij het dus met een beperkt aantal handtekeningen, bezorgd is bij B&W.

Uitgelicht

18 maart: Dag van Nationaal Gebed

Op woensdag 18 maart organiseren MissieNederland, de Raad van Kerken in Nederland, de Evangelische Omroep, Groot Nieuws Radio en de ChristenUnie een Dag van Nationaal Gebed. Dit in verband met de wereldwijde uitbraak van het coronavirus. Met deze dag willen de organisaties mensen de kans geven om in gebed hun zorgen en ongerustheid neer te leggen bij God en zegen te vragen voor het werk van ieder die in deze onzekere tijden zorgdraagt voor anderen. De *Dag van Nationaal Gebed* zal vanaf 9.00 uur te volgen zijn via een livestream op de website nationaalgebed.nl. Daar kunt u meer lezen over het initiatief.

Nieuwsbrief Protestantse Kerk

Iedere week verschijnt vanuit onze kerk een nieuwsbrief vol lezenswaardige artikelen, zowel informatief als bemoedigend en inspirerend. Je kunt je daar gemakkelijk op abonneren, ga naar <https://www.protestantsekerk.nl/nieuwsbrieven/>

Protestantse Gemeente Zaltbommel

Weekbrief nummer 1
17 maart 2020

Klokkenluiden als teken van hoop

Graag haken wij in op een initiatief van de Paradijskerk (mooie naam trouwens) om gedurende deze bijzondere tijd op woensdagavond van 19:00 - 19:15 uur, als teken van hoop, de klokken van de sint Maartenskerk te luiden. Inmiddels neemt er een groot aantal kerken deel aan dit initiatief zie daarvoor de website: www.paradijskerk.nl.

Kerkenraad

Een deel van de kerkenraad vergadert in ieder geval elke maandagavond (telefonisch). Dit "crisisteam" is ook verantwoordelijk voor deze nieuwsbrief.

Communicatie

Communicatie is wezenlijk omdat het juist in deze tijd, vorm en inhoud geeft aan de onderlinge verbondenheid.

We verspreiden deze weekbrief via mailadressen die bekend zijn als abonnee bij de redactie van de digitale nieuwsbrief. Het is gezien de persoonlijke gegevens niet de bedoeling deze weekbrief via sociale media te verspreiden. Wel kun je anderen mailen en vragen om hun eigen mailadres te sturen naar scriba@pgzaltbommel.nl. Verder vragen we met klem om deze brief uit te printen en te brengen bij mensen van wie je vermoedt of weet dat ze geen mail gebruiken.

Andere communicatiemiddelen zijn uiteraard ook KerkenNieuws, **onze eigen website** www.pgzaltbommel.nl en de Facebook pagina's <https://www.facebook.com/pgzaltbommel/> en <https://www.facebook.com/jeugdwerkPGzaltbommel/>.

Woord voor onderweg

Stilte in de storm

De storm van het 'normale' leven is binnen enkele dagen tot stilstand gekomen. Scholen, musea, restaurants, sportvoorzieningen, kerken en noem maar op: alles dicht tot in ieder geval 6 april, maar niemand weet nu hoe het verder zal gaan.

Door die stilte kan het zomaar gebeuren dat we de innerlijke storm meer dan anders gewaarworden en dat we het gevoel krijgen aan ons lot over gelaten te worden en er paniek en angst ontstaat. In het evangelie staat zo'n verhaal over de storm.

Protestantse Gemeente Zaltbommel

Weekbrief nummer 1

17 maart 2020

...toen begon het hard te stormen, de golven sloegen over de boot en de boot begon vol water te lopen. Jezus lag achter in de boot op een kussen te slapen.

De leerlingen maakten hem wakker en riepen:

'Meester, doet het u niets dat wij vergaan?'

Jezus werd wakker en zei tegen de zee:

'Rustig! Wees stil!'

En de wind ging liggen en er kwam een serene stilte.

'Waarom zijn jullie zo bang, hebben jullie geen geloofsvertrouwen?...' (Marcus 4,35-41)

Het bodemloze leven en Gods macht in Jezus' woord

In het 209 meter onder de zeespiegel liggende meer konden plotselinge valwinden tegen zonsondergang de golven gevaarlijk hoog doen opzweven. Maar hier is meer in het spel dan alleen een beetje noodweer, hier draait het om de angst voor het onzekere leven dat steeds bedreigd wordt. Voor de antieke mens is de zee de plaats van de demonen en de machten van chaos en dood, die het voortdurend gemunt hebben op mensen en die zomaar en plotseling kunnen inbreken in ons leven, zoals we nu door een wereldwijd virus worden geplaagd.

In de bedreiging van wilde wateren en stormen ervaarden de antieken niets minder dan de bedreiging van het leven zelf. Daarin uit zich een intense angst voor het bodemloze leven, waar de grond onder de voeten weggeslagen wordt, waar vroegere zekerheden nietszeggend lijken, waar je heen en weer geslingerd wordt omdat je geen vaste greep op het leven hebt en de chaos dreigt in te vallen. Dat is nu niet anders, behalve dan dat velen in onze samenleving de illusie koesteren dat we het leven in de hand kunnen houden, dat we in controle zijn. Dat is de illusie van de 'maakbare samenleving', die voor velen op dit moment ontmaskerd is en ons werpt in de chaos van de storm.

We zullen moeten aanvaarden dat we nu 'niet weten' hoe het zal gaan en ten aanzien van dit virus een tijdje in onzekerheid verkeren. Gelukkig leven we in een land met uitermate deskundige artsen en competente politieke leiders die nu blijk geven van leiderschap en allerlei maatregelen afkondigen die neerkomen op het houden van 'sociale afstand'. We doen wat we kunnen en denken te moeten doen. Maar ook dan: weten doen we het niet, het leven is en blijft ondoorgrondelijk.

Daarom is dit nu zo'n inspirerend verhaal. Jezus slaapt tijdens de storm. Het is net alsof Hij er even niet is, net nu ze Hem zo nodig hebben, en dan word je bang dat er niemand is die voor je zorgt of zich jouw lot aantrekt. Er is even afstand, je wordt even op jezelf teruggeworpen en dan komt het aan op vertrouwen. Vanwege de maatregel van de 'sociale afstand' is er (afgezien van echte noodgevallen) nu even geen directe zichtbare hulp aanwezig zoals je elkaar normaal ziet en spreekt en er ook kerkelijke activiteiten zijn die je steunen en inspireren. Maar die hulp is er wel, ook al 'slaapt' die nu even. Want Jezus blijkt vol vertrouwen in God, die alles in de hand heeft, zijn leerlingen ook in deze situatie gerust te stellen. Dat betekent niet dat je niet ziek kunt worden of dat niets naars je zal overkomen, maar wel dat je het vertrouwen hebt dat ten diepste je leven gedragen wordt door God. Zo is het ook met de

Protestantse Gemeente Zaltbommel

Weekbrief nummer 1

17 maart 2020

verbondenheid met elkaar. Ook al zullen we elkaar even niet kunnen ontmoeten en bijeenkomen, we zijn verbonden als 'lichaam van Christus'. Vertrouw daarop.

De grond die losgewoeld is door de eraan voorafgaande parabel van het zaad, de openheid om echt te horen, wil hier ingezaaid worden met vertrouwen. Als het water tot de lippen komt, hebben we het gevoel dat we er moederziel alleen voor staan. Geen panische reacties, zoals hamsteren, maar liever de ziel voeden met vertrouwen. We redden het alleen in vertrouwen op deze Verborgene, die niet afwezig is, maar slaapt, zoals het zaad in de akker in het verhaal van Marcus 4 hiervoor, en zoals het dochtertje van Jäirus in het verhaal van Marcus 5 hierna. Het zal opstaan. Af en toe heb je het visioen van de rust en stilte waarin er een gebed kan opklinken even nodig om de weg in dit vertrouwen voort te zetten. Het inspireert Hem te volgen in vertrouwen dat Hij de machten beheerst, ook in de onzekere storm en donkerte van het leven en de geschiedenis. Wees niet bang, maar 'voed het oud vertrouwen weder' om het in taal van vroeger te zeggen (oude berijming psalm 42:3 en 7).

Zo komt er hopelijk stilte in je storm, zodat je niet ten onder gaat in paniek of depressie, maar dat je door deze crisis je leven opnieuw vindt en dat we samen een nieuwe start maken een bijdrage te leveren onze wereld gezonder, rechtvaardiger, duurzamer en vooral liefdevoller te maken.

Slechts in uw stilte kan ik wonen,
Slechts in uw leegte kom ik thuis,
Kan ik gaan slapen, durf ik dromen,
Vind ik mijzelf een kind aan huis.

Slechts in uw stilte kan ik zingen,
slechts in uw ruimte ruist mijn lied,
kan ik mijn lachen niet bedwingen,
kan ik weer huilen: oud verdriet.

Slechts in uw stilte kan ik horen,
Slechts in het duister kan ik zien
en als ik fluïster in uw oren
strelen uw vingers, alle tien.

Slechts in uw stilte kan ik slapen,
slechts aan uw lippen zwijgt mijn pijn;
niet voor de dood zijn wij geschapen –
God, wek mij op uw mens te zijn.